

Sinovi zapaljenih dana

*Mi smo sinovi zapaljenih dana
I čađavih noći, narušenih hukom,
U svako svanuće probudi nas rana
Mladosti naše, uzorana mukom.*

*Životi su naši bez mirisa ruža,
U proljeće rano ognjem zapaljeni,
A koraci naši k'o miljenje puža,
Nečujni i tihi, biće razigrani.*

*Sad su staze naše raskaljeni puti,
I nebom se našim ne sja sjajna duga.
Ali naša mladost nikada ne ćuti,
U osvitlu zore biće drug do druga.*

*Mi tražimo pute, nepregledne, duge,
Obasjane zorom novoga svanuća.
Plameni vidici i crvene pruge
Krajnje su tačke našega pregnuća.*

*Preziremo život tame, mržnje, klanja,
Preziremo svijet pun lažnih raspeća.
Mi hoćemo svjetla, istine i znanja,
Da na putu našem bude ljudska sreća.*

*Mi smo sinovi zapaljenih dana
I čađavih noći, narušenih hukom,*

*U svako svanuće probudi nas rana
Mladosti naše, uzorana mukom.*